

ágyában hamleti töprengések közepette. Halálosan betegnek érezte magát, mikor hétfőn felvette s még délelőtt kiosztotta a kollégáinak s az ügynöknek a pénzt. És a buton? — villant át agyán, mikor a princi beszédbe fogott vele és tréfálkozott: „Ejnye, be meg ártott az a kis pezsgő, kolléga úr!”

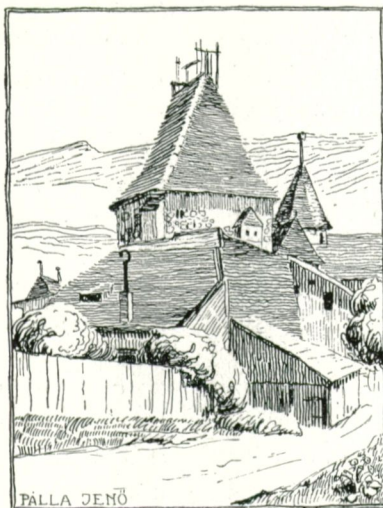
□ Gedeon dadogott valamit a brilliánt butonról, aztán elrohant, mint egy félőrült. S míg a kollégák a Gedeon gavallérságát dicsérték, a főnyerő egy utcasaroknak dőlve tünődött végpusztulásán. A zsebében négy korona volt. Egy brilliáns buton százannyiba kerül.

□ A végén határozott, mert érezte, hogy kell, határoznia kell. Vett három koronáért egy hamis butont,

szép, fényes pléhkeretben, ragyogó máramarosi gyémántokkal. Elküldte egy hordárral a princiné őnagyságának és hazament, lefeküdt és feküdt jó néhány napig. Soha többé a hivatalába nem ment, a kollégái szeme elé nem került. Elvonult valahová a határszélre, egy kis faluba, körjegyző-gyakornoknak.

□ És mikor a főnök a hivatalban elmesélte dühöngő megbotránkozással a Gedeon gaztettét, a kollégák egyértelmű felháborodásuk mellett magokban mind azt gondolták: „Nem is hittük volna, hogy ilyen szellemes a Gedeon! Nyugodtan gazdálkodik most valahol a százezer koronájával, abban a boldog tudatban, hogy a főnök, ez a rideg állat egész életében pukkadozni fog a buton miatt.”

ORBÓK ATTILA.

Egy halott szobában.

E süppedt szoba lágy karosszékébe'
néha bús zengéssel sir a rugó.
Falon borzong az ősök fakó képe,
ablakrésen fűtül a szélrigó.

A kályha forkán zsongó álmok kelnek,
a szőnyeg a mult illatával ég.
Rajf' holt léptek elevenül tipegnek,
a csillár zeng és fényre gyúl a lég.

A beteg szobába, bús vándor, könyved
temetni sirtad és szerelmed is?!
Óh nézd, e hervadt sír szól: Öntsd, csak öntsed!

Az órának csapkodva lendül szárnya,
halott hang leng a hült divány sarkába':
E tépeft révben jut hely neked is!

Kanizsa István

